

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 14. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 16. december 2011

Tidspunkt: Kl. 07.30

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Per Clausen (EL), Erling Bonnesen (V), Lykke Friis (V), Henrik Høegh (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA)

Desuden deltog: Klima-, energi- og bygningsminister Martin Lidegaard og miljøminister Ida Auken

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3139 (miljø - klimadelen) den 19. december 2011

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde klimaministeren punkt 6 på dagsordenen på rådsmødet for miljø, idet dette punkt hører under Klima-, Energi- og Bygningsministeriet.

De øvrige punkter på rådsmødedagsordenen, som hører under Miljøministeriet, blev forelagt af miljøministeren under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden.

6. Resultatet af 17. samling i partskonferencen (COP 17) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og 7. samling i den partskonference, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP 7) (den 28. november til 9. december 2011 i Durban)

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3139 – bilag 2 (samlenotat side 1)

Rådsmøde 3139 – bilag 3 (revideret samlenotat side 1)

Klimaministeren: Tak for muligheden for at komme og fortælle lidt om, hvad der skete på COP17 i Durban.

Der er kun et klimapunkt på rådsmødedagsordenen den 19. december: Afrapportering fra COP17 i Durban, hvor der lægges op til udveksling af synspunkter. Jeg forelægger sagen til orientering for Europaudvalget.

Vi rejste til Durban med en målsætning om at sikre en balanceret aftalepakke, der hvilede på tre elementer:

1. Vedtagelsen af en køreplan frem mod en samlet, juridisk bindende aftale for både i- og ulande.
2. Videreførelse af Kyotoprotokollen – eller som minimum videreførelse af Kyotoregelsættet.
3. Implementering af den såkaldte Cancunaftale fra COP16, som vil være i hvert fald et medlem af udvalget bekendt.

Jeg rejste altså ikke til Durban med høje forventninger, men med det, man kan kalde realistiske forventninger. Derfor mener jeg også, vi kan tillade os at være tilfredse med det endelige resultat – ud fra vore forventninger.

Jeg vil særligt fremhæve tre ting. Det er de samme, som jeg forventede, da vi mødtes sidste gang, før vi tog derned:

1. Køreplanen mod en samlet aftale.
2. Vedtagelsen af den grønne fond.
3. Den nye klimaalliance mellem EU og en række fattige ulande og små østater.

EU fik forhandlet en køreplan på plads, der vil have juridisk virkning for alle lande. EU's strategi virkede dermed, kan man sige. Vi indgik ikke bare en ny Kyotoaftale, men vi inddrog også andre på sigt. Vi tog os betalt for en ny forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen og spillede en afgørende rolle i forhandlingernes slutspil. På det sæt udgør COP17 derfor en vigtig diplomatisk sejr for EU.

Det er faktisk historisk, at konferencens parter blev enige om en køreplan frem mod en samlet aftale, der for første gang vil have juridisk virkning for alle lande, inklusiv USA, Kina og Indien. COP17 markerer derfor også et opgør med den utidssvarende og arbitrære skelnen mellem i- og ulande.

Jeg er specielt glad for at se, at den grønne fond blev lanceret i Durban. Danmark har spillet en aktiv rolle i oprettelsen af fonden, både i den såkaldte overgangs-komité, der i løbet af 2011 har udarbejdet forslag til fondens design, og også i slutfasen i Durban, hvor vi sammen med Tyskland var de to første lande til at give tilsagn om finansiering af fonden. I det kommende år vil det være afgørende at få andre lande til også at give tilsagn om finansiering, så fonden bliver kapitaliseret og ikke ender som en tom skal, som mange ulande frygter.

Jeg vil også gerne fremhæve det store nybrud, der skete i forhandlingerne, da EU gik sammen med de fattigste ulande og de små østater for at øge presset på de store udledere.

Det er første gang, det rigtigt er lykkedes at samle de fattigste lande med en gruppe af ilande, der grundlæggende har en fælles interesse i at sikre et ambitiøst og juridisk bindende klimaregime. Dermed er det lykkedes at opbryde G77-samarbejdet, der alt for længe har fungeret som en behændig undskyldning for lande som Kina og Indien til ikke at ville binde sig nogen form for aftale.

Jeg er ikke i tvivl om, at vores nye klimaprogressive alliance var en medvirkende årsag til, at det i sidste ende lykkedes at få alle lande til at acceptere vores fælles krav om en køreplan frem mod en samlet aftale, der omfatter alle lande.

Vi vil selvfølgelig følge op på den alliance, så godt vi kan, så vi også kan benytte denne fond.

Når det er sagt, vil jeg også gerne understrege, at vi ikke er i mål endnu. Aftalen i Durban kan ikke stå alene, og den sikrer ikke målet om at holde temperaturstigningerne inden for de to grader, som alle videnskabsmænd er enige om er det kritiske niveau.

Adskillige rapporter har i tiden op til COP17 peget på, at de nuværende reduktionsstilsagn er utilstrækkelige til at holde temperaturstigningerne inden for togradersmålsætningen. Regeringen vil fremadrettet sætte fokus på denne ambitionskløft i de internationale klimaforhandlinger, bl.a. i kraft af vores rolle som EU-formandskab fra 1. januar 2012.

COP17 viste også, at UNFCCC kun kan levere en del af løsningen på de globale klimaudfordringer. Svaret på klimaudfordringen fordrer handling nu – både på lokalt, nationalt og regionalt niveau.

Danmark og EU må fortsætte med at gå forrest i kampen mod klimaforandringer. Vi må bevise over for omverdenen, at grøn omstilling og CO₂-reduktioner ikke er i modstrid med en sund økonomisk udvikling – men snarere forudsætningen for fremtidig økonomisk vækst.

Siden talepapiret blev udformet er EU kommet med deres nye innovative roadmap, som netop viser, at det at omstille sig til CO₂-reduktioner er en økonomisk fordel og ikke det modsatte.

Med hensyn til rådsmødet på mandag forventer jeg, at det bliver en overordnet udveksling af synspunkter på resultatet fra COP17.

Herudover vil jeg og mine embedsmænd selvfølgelig bruge de kommende uger på at få analyseret Durbaaftalen med henblik på at få et nærmere overblik over, hvad det har af konsekvenser for EU-arbejdet og prioriteringerne det næste halve år under dansk formandskab.

Per Clausen sagde, at resultatet fra Durban gør det endnu mere nødvendigt med ambitiøse nationale og regionale målsætninger, og at det også gør det nødvendigt med et internationalt samarbejde på tværs af FN-systemet. Vi må opbygge en alliance med tredje verdens landene om at forpligte nogle af de store udledere til at begrænse deres udledninger. Han pointerede, at resultatet også må indebære, at vi understøtter disse landes mulighed for selv at få udvikling.

Per Clausen mente ikke, vi havde råd til flere "diplomatiske sejre" som den i Durban. Målsætningen var, at udledningen globalt set skulle stoppe i 2015, og så er det lidt fattigt, at man kun har fået en aftale om, at man i 2015 skal lave en aftale om 2020. Måske skulle de "villige" stater gå i spidsen.

Lykke Friis rejste spørgsmålet, hvad der er EU's fremadrettede politik, og hvilke konsekvenser Durban får for ambitionen om at udvide EU's reduktionsforpligtelse til 30 pct. i 2020.

Venstre har hele tiden ment, det er vigtigt, at vi er aktive med hensyn til reduktionsmål, men partiet mener også, at man skal føre klimapolitik i fællesskab. Hun spurgte, om det er det, formandskabet skal bruges til, og ville gerne vide, hvad det konkrete succeskriterium er.

Klimaministeren sagde, at Danmark allerede i vidt omfang medvirker til at finansiere overgangen til bæredygtig energi i ulandene, men set i relation til den nye alliance mellem EU og udviklingslandene ser regeringen gerne, at denne støtte bliver større. Når vi ikke kan nå vores klimamål i 2020 via FN-sporet, hvad kan vi

så gøre? Vort mål er at nå så langt som overhovedet muligt. Det var klimaministerens personlige opfattelse, at energieffektiviseringsdirektivet har utrolig stor betydning, idet man dér kan kombinere en indsats for at modvirke krisen og en indsats for at nedbringe CO₂-udslippet.

Han påpegede, at EU's målsætning om en 20 pct. reduktion faktisk allerede har ført til lavere udledninger, så det bliver lettere at reducere yderligere. Han betegnede den nye alliance med ulandene som noget af det mest positive, og var også glad for, at der havde været et forbilledligt samarbejde mellem EU-landene. Det vil vi naturligvis forsøge at videreføre under det danske formandskab.

Vi vil arbejde for, at EU går fra 20 til 30 pct. i 2020. I øjeblikket er det kun Storbritannien, der støtter os, men det er interessant, at der er kommet en diskussion herom i Tyskland.

Jens Joel havde haft fornøjelsen af at være med i Durban og nævnte, at man jo ikke levede op til 2 graders målsætningen og heller ikke fik nogen løsning på klimaproblemet. Trods alt var der dog lyspunkter, selv om vi ikke har råd til mange "diplomatiske sejre" som i Durban. Vi havde held til at få skabt nogle alliancer med ulandene og med nogle af de progressive kræfter i EU.

Når vi ved, at planen desværre går lidt for langsomt i forhold til det ønske, vi havde, må vi trøste os med, at der bliver en mulighed for et "review" undervejs, hvor man vil forsøge at sætte fokus på, hvor galt det står til. På denne baggrund ville Jens Joel gerne høre noget om klimaministerens forventninger med hensyn til, om vi kan få nogle af EU-landene med på at presse de store udledere.

Klimaministeren mente, situationens alvor blev understreget af, at hvis vi fortsatte den nuværende kurs, så ville temperaturen i dette århundrede stige med 6 grader.

Han var glad for, at der var en passus om, at man skulle foretage et "review". Så må man se, hvor langt man er fra målet. Han håbede, man så kunne blive enige om at gøre noget mere, selv om der ikke var nogen forpligtelse til det. Når vi ser på, hvordan de store udledere har bevæget sig indtil nu, så er der ikke meget håb. Det er meget svært. Det havde klimaministeren egentlig vanskeligt ved at forstå, når der næsten hver uge kommer rapporter om, hvor god økonomi der faktisk er i at satse på energieffektivisering. Men når der bliver lavet små revolutioner, er der nogen, der vinder, og nogen, der taber. Flere lande er på vej, men man skal være enige om ambitionsniveauet. Miljøministeren pegede på, at en bæredygtig økonomi og et bæredygtigt klima ikke står i modsætning til hinanden, men er en forudsætning for hinanden.

Lykke Friis mente, det kunne være godt med nogle konkrete målsætninger, og opfordrede klimaministeren til at sige lidt mere om de 30 pct. Hvad er egentlig strategien?

Per Clausen var enig med Venstre i, at det ville være godt, om regeringen havde en klar strategi. Nu stod EU samlet i Durban, men måske er det nemmere at stå sammen, når man er sikker på, at der er nogle andre, der vil ødelægge det. Det store spørgsmål er, hvor meget EU selv er i stand til at levere. I den forbindelse

opfordrede han Danmark til at gennemføre en 40 pct. reduktion og dermed faktisk gå i spidsen.

Pia Adelsteen erkendte, at det selvfølgelig ville hjælpe på klimaet, hvis man reducerede CO₂-udslippet, men spurgte, om det overhovedet ville have nogen effekt, når de store udledere ikke ville være med. Hun nævnte, at da Europaudvalget havde været i Kina, oplevede man et byggeboom, men hun havde ikke indtryk af, at man isolerede boligerne særlig godt.

Hun var bekymret for, hvordan det ville påvirke EU's konkurrenceevne, idet vi jo også skal konkurrere med virksomheder i USA og Kina.

Klimaministeren sagde, at der ligger en række bolde, vi kan spille under det danske formandskab, og den vigtigste mente han som nævnt var energieffektiviseringsdirektivet. I den forbindelse nævnte han, at det polske formandskab havde gjort et stort arbejde for at fremme dette direktiv, og det kan vi fortsætte med. Klimaministeren pegede i den forbindelse på, at blandt de andre initiativer er den nye energiroadmap. Det var, hvad han kunne sige lige nu, men han kunne blive klogere på rådsmødet, hvor han var meget spændt på, hvad man ville gøre fra Tysklands side.

Tilbage står det vanskelige spørgsmål, hvordan vi kan redde EU's kvotesystem. Men den diskussion på tages, når direktivet er på plads. Vort succeskriterium er, at vi kommer op på et højere ambitionsniveau.

Per Clausen har ret i, at der ikke er enighed i EU om alting, men han mente, at hvis EU ikke havde presset på, så havde det stået endnu værre til.

Klimaministeren pegede i anledning af Pia Adelsteens indlæg på, at der er rigtigt mange lande, også store lande, som er ved at komme i gang, og selv om Kina ikke vil forpligte sig juridisk, har landet lagt en ambitiøs femårsplan. Den energiplan, vi har fremlagt i Danmark, indebærer større besparelser end udgifter i 2020. Udfordringen er, hvordan vi kan få den tankegang bredt ud til hele EU.

I øvrigt pegede klimaministeren på, at ved siden af FN-sporet indgik vi også i en lang række bilaterale samarbejder, hvor vi forsøger at hjælpe en række ulande til at få effektive energisystemer. Han havde selv bedt om at få en vurdering af, hvad en stigning i temperaturen ville betyde for Danmark, som jo har mange lavtliggende områder.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3139 (miljø – miljødelen) den 19. december 2011

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde miljøministeren punkterne 1-5 og 8 på rådsmødets dagsorden.

Klimaministeren havde forelagt punkt 6 under punkt 1 på Europaudvalgets dagsorden.

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotat om rådsmødet for miljø den 19. december – miljødelen – som blev sendt til udvalget den 7. december 2011.

Der er 5 punkter på rådsmødet, som vedrører mit ressortområde. Punkt 1 og 2 forelægges til forhandlingsoplæg. Punkt 3, 4 og 5 forelægges til orientering. Herudover vil jeg orientere om en verserende sag ved EU-Domstolen.

FO 1. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om eksport og import af farlige kemikalier

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0245

Rådsmøde 3139 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0245 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 16/6-11)

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg.

FO Regeringen kan støtte de dele af Kommissionens forslag, som indebærer en række ændringer af teknisk karakter. Det drejer sig for det første om tilpasningen til den nye terminologi i kemikalielovgivningen som følge af CLP-forordningen om klassificering, mærkning og emballering af kemikalier.

Det drejer sig for det andet om tilpasningen til Lissabontraktatens bestemmelser om delegation, som afløser de gældende kommitologibestemmelser.

Regeringen kan herudover acceptere de foreslåede ændringer af reglerne for informeret samtykke, således at eksport kan finde sted, selv om importlandet ikke har svaret, hvis man har rykket gentagne gange for svar, og man kan dokumentere, at kemikaliet har været markedsført i importlandet i de seneste år uden myndighedernes indgreb.

Regeringen anerkender, at EU's gældende overimplementering af PIC-konventionen skaber unødige vanskeligheder for de europæiske eksportører, men regeringen lægger vægt på, at Kommissionens forslag strammes op, så der stilles krav om, at medlemsstaten og Kommissionen skal tage hensyn til de sundheds- og miljømæssige konsekvenser ved at anvende kemikaliet i det pågældende importland.

Pia Adelsteen var kritisk over for Kommissionens ønske om delegerede retsakter. Hun spurgte, hvordan kompetencerne blev fordelt.

I anledning af miljøministerens bemærkninger om, at når man skal eksportere, skal man tage hensyn til de sundhedsmæssige og miljømæssige konsekvenser i modtagerlandet, spurgte hun, hvordan man har tænkt sig at gøre det.

Henrik Høegh delte Pia Adelsteens bekymring over de delegerede retsakter. Som minimum må der være tale om en komitéprocedure, idet han pegede på, at det kan betyde store omkostninger for involverede virksomheder. Det fremgår også af høringssvarene.

Per Clausen syntes, det var rigtigt godt, at regeringen på et par områder lægger op til en skærpelse af Kommissionens forslag.

Miljøministeren var ligesom Pia Adelsteen bekymret ved at lade Kommissionen fastsætte de nærmere bestemmelser i delegerede retsakter. Når det drejer sig om tekniske forhold, har man ingen problemer, men når det drejer sig om substantielle ting, synes vi, der skal være tale om komitésager.

Med hensyn til hvordan man skal tage hensyn til de miljø- og sundhedsmæssige forhold i modtagerlandet, kræver vi, at eksportøren skal kunne vise, at stoffet har været brugt i modtagerlandet i de sidste 5 år. Miljøministeren tilføjede, at man skal diskutere, hvordan man skal definere de miljø- og sundhedsmæssige konsekvenser.

Pia Adelsteen havde efter miljøministerens svar ikke problemer med mandatet.

Formanden konkluderede, at der ikke er konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier har ytret sig imod det.

FO 2. Kommissionens forslag til ændring af direktiv 1999/32/EF om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0439

Rådsmøde 3139 – bilag 1 (samlenotat side 8)

KOM (2011) 0439 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 14/9-11)

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg.

FO Regeringen er grundlæggende positivt indstillet over for forslaget og er enig i det overordnede formål om at ændre direktivet, således at det tilpasses de internationale fastsatte IMO-regler i Marpolkonventionens annex VI.

Regeringen kan også støtte, at man går videre end IMO-reglerne og f.eks stiller krav om, at passagerskibe i fast rutefart forpligtes til at overholde de skærpede regler i alle EU-territorialfarvender – altså også uden for de særlige beskyttelsesområder – da passagerskibe hovedsagligt sejler i kystnære områder og derfor har stor betydning for luftforureningen på land.

Der er tale om et miljømæssigt ambitiøst forslag, der vil føre til en markant reduktion på 90 pct. af skibsfartens svovldioxidudslip og en 75 pct.s reduktion af skibsfartens direkte udslip af sundhedsskadelige partikler, når reglerne er implementeret.

I forhandlingerne vil jeg lægge afgørende vægt på, at vi i EU som minimum implementerer IMO-grænserne for svovl i skibsbrændstoffer, samt de datoer IMO har sat for reglernes ikrafttræden. Vi kan jo ikke acceptere, at EU ikke lever op til de regler, som vi i Marpolkonventionen har forpligtet os til.

Jeg kan endvidere støtte, at der fastsættes effektive regler for overvågning og håndhævelse af svovlkravene, for det er et vigtigt formål med direktivet at sikre overholdelse af reglerne i EU.

Omvendt finder jeg det ikke fornuftigt, at maxgrænsen på 3,5 pct. svovl i brændstoffer til skibe også skal gælde for skibe, der har installeret røggasrensningssystemer – de såkaldte scrubber. Det vil jo være at straffe de redere, der er gået foran miljømæssigt ved at bruge nye miljørigtige teknologier.

Der er i dag intet, der tyder på, at svovlen udgør et problem for havmiljøet. Igangværende undersøgelser er ved at afdække, om disse udledninger udgør en trussel for havmiljøet, og hvis det er tilfældet, kan det være hensigtsmæssigt at fastsætte en absolut øvre grænse for svovl.

Vi bør derfor på nuværende tidspunkt basere os på IMO-regler og acceptere brug af alternative metoder til at nedbringe emissionerne – f.eks. røggasrensning med scrubber – og så indsætte en revisionsklausul, så vi kan ændre reglerne, hvis det mod forventning skulle vise sig, at scrubber ikke er en miljømæssig optimal teknologi.

Pia Adelsteen henviste til, at man vil bemyndige Kommissionen til at udpege flere af disse større beskyttelsesområder, og spurgte, om det betyder, at Kom-

missionen bare kan sige: "Nu synes vi, at dette område skal have en større beskyttelse", eller skal de enkelte stater høres?

Det var helt tydeligt, at regeringen ikke var begejstret for loftet på de 3,5 pct. for svovl, fordi man nogle steder havde taget nogle andre initiativer, men forventer man, at loftet vil blive opgivet, eller vil et flertal af lande sige: "Vi vil have et loft på 3,5 pct."?

Henrik Høegh syntes ikke, det fremgår i tilstrækkelig høj grad, at man skal krediteres, hvis man har lavet rensningsanlæg. Det står nærmest, som om problemerne er løst, hvis man bare fastholder en grænse på 3,5 pct.

Per Clausen spurgte, om der er tale om en styrkelse eller en svækkelse, når regeringen er imod, at man laver en øvre grænse for svovlindholdet.

Merete Riisager udtrykte en generel bekymring, idet hun pegede på, at man må finde en balance og også må tage hensyn til konkurrencevilkårene. Der skal være ræson i det. Vi kan ikke bare nedlægge eksisterende arbejdspladser og håbe på, at der kommer grøn vækst på et tidspunkt.

Miljøministeren svarede Pia Adelsteen, at vi accepterer Kommissionens mulighed for at udpege nye områder. Lige nu drejer kampen sig om, hvorvidt vi overhovedet kan få EU til at overholde IMO-standarder. Der er et stort pres i Østersøen og i Øresund, og set fra et dansk synspunkt ser vi gerne forslaget gennemført så hurtigt som muligt, men som formandskabsland skal vi prøve at finde en eller anden afbalanceret løsning. Der dør mange mennesker på grund af luftforureningen, ikke mindst på grund af skibstrafikken.

Hun svarede Henrik Høegh, at med hensyn til loftet på de 3,5 pct. må det afklares under forhandlingerne på rådsmødet, hvordan det kommer til at gå. Hun var helt enig med Henrik Høegh i, at hvis man har installeret en scrubber, som faktisk renser bedre end de 3,5 pct., skal man ikke presses yderligere.

Miljøministeren svarede Per Clausen, at vi accepterer Kommissionens forslag, men vi prøver at få det skærpet. I anledning af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en styrkelse eller skærpelse, når man vil indføre en grænse på 3,5 pct., henviste miljøministeren til, at vi mener, der er bedre resultater ved at indføre scrubbere.

Hvis vi gør det i fællesskab, er det ikke noget, der skader konkurrenceevnen, sagde miljøministeren til Merete Riisager.

Hun sagde i anledning af Merete Riisagers generelle politiske indlæg, at der efterhånden er ved at komme en forståelse for, at dem, der kan klare sig med mindre energi og færre ressourcer, er yderst konkurrencedygtige. Det vil være til gavn for danske virksomheder.

Merete Riisager mente, det var politik, man diskuterede i Europaudvalget, så hun måtte vel have lov til at komme med et politisk indlæg. Hun spurgte, om miljøministeren mente, det ville styrke virksomhedernes konkurrenceevne, uanset hvilke grønne krav vi stillede til dem. Det mente gartnerierne på Fyn ikke.

Når man taler om svovl, må man også tage hensyn til, at vi har en skibsfart, som har nogle interesser. Hun spurgte, om miljøministeren havde nogle tal for skibsfartens svovlforurening og de dødsfald den skulle medføre.

Pia Adelsteen forstod fuldstændig regeringens holdning, men hun ville gerne have præciseret, om regeringen ville sige ja, selv om der blev vedtaget et loft på 3,5 pct., for det kunne hun ikke gå med til.

Henrik Høegh kunne støtte forhandlingsoplægget, men pointerede, at vi skal skærpe kravene på EU-niveau, for ellers går det ud over virksomhederne og beskæftigelsen. Han henviste til, at der var 3-4.000 arbejdspladser på Lolland-Falster, som var i fare på grund af NOX-afgifterne. Vi kan ikke bare stille nye krav og sige, at på lang sigt giver det flere arbejdspladser, for i morgen betyder det, at blå kedeldragter flytter ud af Danmark.

Per Clausen henviste til, at man nu i 10 år havde haft en regering, som havde reduceret antallet af arbejdspladser. Han gik ud fra, at regeringen ville støtte et forhandlingsresultat, som gav miljømæssige forbedringer.

Miljøministeren sagde til Merete Riisager, at man godt kunne diskutere regeringens samlede politik hvad angår grønne afgifter, men det havde ikke så meget med det foreliggende forhandlingsoplæg at gøre. Grønne afgifter skal have en miljømæssig effekt, og de må ikke skade konkurrenceevnen, men nogle gange skal vi stille nogle krav, der kan betyde, at vi måske taber 30 eller 100 arbejdspladser i et år eller to, men får 2.000 arbejdspladser på længere sigt. Hun mente, den tidligere regering havde ført en meget kortsigtet politik; det måtte hun give Per Clausen ret i.

NOT Hun ville gerne fremsende et notat om skibsfartens luftforurening, som hun mente ville vise ret voldsomme tal. Der dør flere mennesker af luftforurening, end der dræbes i trafikken. Derfor er regeringen meget optaget af sundheden. Regeringen er også optaget af skibsfartens interesser, men dansk skibsfart er temmelig progressiv og har været med til at få kravene gennemført i IMO.

Med hensyn til de 3,5 pct. måtte hun tage Dansk Folkepartis holdning til efterretning. Hun ville sige som Per Clausen, at vi støtter en forbedring, og kan vi ikke komme igennem med vore krav, vil det stadig væk være afgørende, at vi får implementeret IMO-reglerne.

Miljøministeren delte langt hen ad vejen Henrik Høegs principielle bekymringer. Vi må stille kravene i en europæisk sammenhæng. Det giver os en konkurrencefordel, hvis vi kan få de andre lande til at gøre det samme, som vi har gjort.

Pia Adelsteen måtte efter miljøministerens svar gå imod forhandlingsoplægget.

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance gerne vil gøre noget for sundheden, og at man ikke ønsker, at en masse mennesker skal dø, men der må være en vis balance i tingene.

Miljøministeren sagde, at regeringen anerkender, at der skal være en balance, og den er ikke ligeglad med beskæftigelsen, men man må prøve at kigge lidt længere frem end til i morgen.

14. Europaudvalgsmøde 16/12-11

Formanden konstaterede, at det var miljøministerens syn på tingene. Det måtte hun godt give udtryk for, ligesom udvalgets medlemmer havde ret til at redegøre for deres syn på tingene.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

3. Kommissionens forslag til revision af direktiv om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (Seveso-direktivet)

– Fremskridtsrapport

KOM (2010) 0781

Rådsmøde 3139 – bilag 1 (samlenotat side 16)

KOM (2010) 0781 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 3/2-11)

KOM (2010) 0781 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 534 (side 1516, senest behandlet i

EUU 17/6-11)

EUU alm. del (10) – bilag 360 (side 909 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 4/3-11)

Miljøministeren: Dette forslag vil jeg forelægge til orientering.

Det er ikke lykkedes det polske formandskab at lande sagen, hvorfor man alene vil fremlægge en fremskridtsrapport og orientere om status for forhandlingerne. Forslaget går derfor videre til det danske formandskab. Jeg forventer ingen substansdrøftelse af forslaget på rådsmødet.

Jeg vil i de kommende forhandlinger basere mig på det forhandlingsoplæg, som blev forelagt forud for rådsmødet i marts.

Pia Adelsteen var også angående dette punkt betænkelig ved de delegerede retsakter. Hun spurgte, om der kræves almindeligt flertal, kvalificeret flertal eller enstemmighed, hvis Rådet og Europa-Parlamentet ønsker noget andet end Kommissionen.

Hun nævnte, at der står, at man kan pålægge mindre farlige virksomheder at etablere de sikkerhedsledelsessystemer, som de mere farlige virksomheder skal indføre, såfremt "virksomhedens farer og risici står mål med denne ekstra indsats", og spurgte, hvem der egentlig skal vurdere det. Er det Kommissionen, eller er det nogle fagfolk?

Miljøministeren svarede, at der skal være kvalificeret flertal, hvis et forslag fra Kommissionen skal trækkes tilbage.

Det er Kommissionen, der vurderer, om der skal etableres sikkerhedsledelsessystemer i mindre farlige virksomheder.

Pia Adelsteen havde problemer med, at det var Kommissionen, der vurderede det.

Miljøministeren pegede på, at Kommissionen er traktatens vogter, så hun syntes, det var i orden, at Kommissionen får den opgave.

4. EU's Biodiversitets strategi mod 2020: Implementeringsrammen

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2011) 0244

Rådsmøde 3139 – bilag 1 (samlenotat side 33)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 534 (side 1520, senest behandlet i EUU 17/6-11)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Formandskabet har fremlagt udkast til rådskonklusioner, som har til hensigt at vejlede Kommissionen hen imod gennemførelsen af "EU's Biodiversitetsstrategi 2020".

For regeringen er det en prioritet, at vi standser tabet af biodiversitet og forbedrer naturens tilstand nationalt som globalt.

Jeg havde gerne set, at Kommissionen havde forelagt en grundig analyse og vurdering af strategiens 6 mål og 20 handlinger til Rådet, inden vi endnu engang vedtager rådskonklusioner om biodiversitetsstrategien

Men jeg kan selvfølgelig støtte, at vi i konklusionerne endnu engang understreger, at de flerårige finansielle perspektiver skal understøtte gennemførelsen af målene og handlingerne i biodiversitetsstrategien, og at bl.a. reformen af den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik indgår som finansieringskilder.

5. Roadmap om et ressourceeffektivt Europa

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2011) 0571

Rådsmøde 3139 – bilag 1 (samlenotat side 37)

Miljøministeren: Jeg forelægger forslaget til orientering.

Jeg er samlet set tilfreds med formandskabets udkast til rådskonklusioner, som udtrykker støtte til Kommissionens køreplan til et ressourceeffektivt Europa, som jo er en opfølgning på EU's 2020 strategi.

Køreplanens tilgang er i høj grad i overensstemmelse med regeringens ambition om en grøn omstilling. Jeg mener, det er afgørende, at denne udvikling også sker på EU-niveau, og jeg mener, at rådskonklusionerne på en afbalanceret måde støtter samtlige de milepæle og indsatsområder, som er indeholdt i køreplanen.

Det er klart, at køreplanen er udtryk for en strategi under udvikling. Det konkluderes derfor også i rådskonklusionerne, at der nu skal arbejdes videre med såvel milepæle, indikatorer og virkemidler i en tæt dialog med interessenterne med henblik på, at Kommissionen kan fremsætte konkrete forslag på de konkrete områder.

Jeg lægger vægt på, at det videre arbejde bliver et integreret element i et nyt 7. miljøhandlingsprogram, som vi under det danske formandskab vil arbejde intensivt med.

Jeg er derfor også meget tilfreds med, at Rådet konkluderer, at elementerne i køreplanen for ressourceeffektivitet kan danne grundlaget for et 7. miljøhandlingsprogram.

Henrik Høegh var bange for, at man kom til at ligge på meget forskellige niveauer i de forskellige lande, medmindre man fik bragt minimummet tilstrækkelig højt op. Det vil give uensartede konkurrencevilkår.

Miljøministeren sagde, at vi arbejder på at få Kommissionens roadmap om ressourceeffektivitet udmøntet i relation til det 7. miljøhandlingsprogram. Det skal gælde alle lande. Hun mente, det ville være i de europæiske virksomheders interesse, at de bruger ressourcerne effektivt.

8. Siden sidst

- a) Mundtlig orientering om væsentlige, verserende retssager ved Domstolen på Miljøministeriets område:
*Sag C-585/10 (fortolkning af IPPC-direktivets grænse for godkendelsespligt for sohold)***

Miljøministeren: Jeg kan oplyse, at jeg i henhold til den gældende beretning om orientering af Europaudvalget om udviklingen i EU-sager vil orientere Europaudvalget mundtligt om en væsentlig retssag ved EU-Domstolen. Regeringen har afgivet indlæg i sagen, hvilket den tidligere regering har orienteret Europaudvalget og Miljø- og Planlægningsudvalget om ved notat oversendt den 5. april 2011 om afgivelse af indlæg i præjudiciel sag C-585/10.

Sagen drejer sig om reglerne i IPPC-direktivet, som vedrører regulering af miljøgodkendelse af visse særligt forurenende virksomheder. IPPC-direktivet regulerer bl.a. intensiv svineavl med mindst 750 stipladser til "søer". Domstolen har været meget hurtig til at behandle sagen, og der blev afsagt dom i går. Domstolen fastslår, at gylte skal medregnes som søer, bl.a. fordi de forurener i stort set samme omfang. Dommen er fuldstændig på linje med regeringens indlæg i sagen.

b) Mundtlig orientering om danske formandskabsprioriteter på miljøområdet

Miljøministeren: Jeg vil give en kort præsentation af de miljøpolitiske prioriteter for det danske EU-formandskab. Overordnet set har vi to prioriteter:

Den første er at gennemføre en effektivt og en velforberedt ledelse af arbejdet i Rådet og etablere et tæt og tillidsfuldt partnerskab med Europa-Parlamentet om de specifikke sager, der skal forhandles. Ambitionen er at fremme forhandlingen angående de enkelte sager i størst mulig grad og opnå politisk enighed om så mange sager som muligt under vores formandskab.

Det er min forventning at vi overtager følgende sager fra det polske EU-formandskab:

- Svovl i marine brændsler.
- Seveso III-direktivet om større uheld fra virksomheder.
- PIC-forordningen om eksport og import af farlige kemikalier.
- GMO-forslaget om en revidering af udsætningsdirektivet.

Her vil det danske formandskab søge at bringe forhandlingerne så langt som muligt og søge at opnå enighed.

Folketinget er tidligere blevet orienteret om disse sager som led i den almindelige EU-beslutningsprocedure.

Herudover forventer vi, at Kommissionen vil fremlægge nye forslag, herunder:

- Prioriterede stoffer i vandmiljøet.
- Life+ om EU's klima og miljøstøtteordning.
- Skibsophugning om implementering af Hong Kong konventionen i EU.

Det danske EU-formandskab vil søge at bringe forhandlingerne så langt som muligt i forhold til disse forslag for at opnå enighed i Rådet. Folketinget vil blive orienteret om disse sager i overensstemmelse med den almindelige EU-beslutningsprocedure.

Vores anden prioritet er at bidrage til at sætte retningen for EU's miljøpolitik i de kommende år. Vi vil følge op på Europa 2020 strategien og dens fokus på bæredygtig vækst og ressourceeffektivitet ved at udvikle en handlingsplan for miljøpolitikens bidrag til grøn omstilling i Europa.

Den nuværende finansielle krise sætter en vanskelig ramme for det danske formandskab, men jeg er overbevist om, at et svar til den nuværende krise ikke er en "business as usual" tilgang. Svaret er et koordineret og integreret tilgang, som adresserer den finansielle, klimakrisen og ressourcekrisen på samme tid.

Vi byder derfor Kommissionen roadmap til et ressourceeffektivt Europa velkommen og ser den som et vigtigt grundlag i en strategi for Europas grønne omstilling. Og det skal vel at mærke være en strategi, som omfatter alle ressourcer og ikke kun energi. Bevaringen og sikringen af vores naturgrundlag, herunder biolo-

gisk mangfoldighed og vand, er centrale i skabelsen af et rigt og konkurrencedygtigt Europa.

Det er centralt at indbygge grønne hensyn overalt i EU's sektorpolitikker. Vi ser derfor meget frem til en revision af den fælles landbrugs- og fiskeripolitik. Vi håber, at der kan ske et reelt løft i forhold til naturforvaltning og beskyttelse af biologisk mangfoldighed.

Og sidst men ikke mindst ser vi gerne, at visionen om en grøn økonomi og målene og initiativerne i roadmappen til et ressourceeffektivt Europa bliver en central del af et kommende 7. miljøhandlingsprogram.

Efter min opfattelse skal programmet være fokuseret. Ud over ressourceeffektivitet og grøn økonomi skal det indeholde implementeringen af Nagoya-målene samt vores indsats i EU for at mindske CO₂-forurening og tilpasning til klimaforandringer. Derudover bør sundhed og kemikalier samt efterlevelse og implementering af lovgivningen i EU-landene være centrale temaer.

Sidst er der den globale dagsorden, hvor der er en kæmpe udfordring i forbindelse med at forberede og afslutte forhandlingerne om Rio+20. Efter min mening er mødet af stor betydning, og det er nødvendigt, at EU tager lederskab.

Pia Adelsteen ville gerne have regeringens prioriteter på miljøområdet på skrift.

Per Clausen spurgte, hvilke forventninger miljøministeren havde til, at der kunne opnås nogle resultater på kemikalieområdet.

Lykke Friis kunne tilslutte sig Pia Adelsteens ønske om at få regeringens prioriteter på tryk, og ville gerne have dem gjort konkrete. Den første prioritet, som var at skabe et tillidsfuldt samarbejde, lød banal.

NOT **Miljøministeren** lovede at fremsende regeringens prioriteter for det danske formandskab på skrift. I øvrigt henviste han til det opdaterede formandskabsprogram, som er offentliggjort. Her står der også noget om vores prioriteter.

Med hensyn til ressourcer på kemikalieområdet sagde miljøministeren til Per Clausen, at det var noget, der skulle være omhandlet i det 7. miljøhandlingsprogram, som Kommissionen faktisk skulle have lagt frem inden januar, men det har den ikke kunnet nå. Da vi har presset på, er Kommissionen gået med til lave et non-paper til april. Efter regeringens opfattelse skal det være et fokuseret program.

I svaret til Lykke Friis sagde miljøministeren, at hun mente, det gav mening at tale om et tillidsfuldt samarbejde – især i disse tider – for at få gennemført nogle af de ting, der er foreslået. Men samtidig prøver vi også at sætte retningen for de næste år.

Mødet slut kl. 8.45.

Ref.: BE/an